

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἑωτερικὸν ἀρ. 48 φ. 10
Διὰ τὸ Ἑωτερικὸν ἀρ. 10
Κατὰ ἑξαμηνίαν » 5
Διὰ τὸ Ἑωτερικὸν φρ. 12

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Διὰ πῦσαν καταχώρησιν ἐν τῇ
ἀ. σελιδι ὁ τίμος λεπ. 30. Ἐν τῇ
γ'. λεπ. 20. Ἐν τῇ δ'. λεπ. 10.
Διὰ τὰς ἀκασιτικὰς καταχωρή-
σεις κατ' ἀποκοπὴν.

Ἰδιοκτήτης Ν. ΠΕΤΣΑΛΗΣ.

Συντάκτης ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΖΕΡΒΟΣ.

Τακτικὸς ἐν Ἀθήναις Συντάκτης ΧΡΗΣΤΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΚΑΠΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ

ΤΗΣ

ΚΟΜ:ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΜΕΝΗ ΜΟΥΣΣΕΝΙΟΥ

Διακηρύττουσιν ὅτι

Ἐκ τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων, διὰ τῶν ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων, τῶν ἐπιθυμοῦντων νὰ μετέσχῃ τοῦ προσεχοῦς διαγωνίσματος, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1896 διακηρύξεως, εὑρέθησαν ἐν τάξει τ' ἀφορῶντα εἰς τοὺς ἐπομένους:

- 1 Βαριανίτης Ἰωάννης Γρηγορίου
- 2 Βέργος Δημήτριος Βασιλείου
- 3 Βιτσεντίνης Σπυρίδων Γεωργίου
- 4 Βούλγαρης Γαβριήλ Ἡλίου
- 5 Βούλγαρης Γεώργιος Θεμιστοκλέους
- 6 Καλούδης Πέτρος Γεωργίου
- 7 Δουθεριώτης Σπυρίδων Ἰερέως Ἀρσενίου
- 8 Μάστορας Ἀλκιβιάδης Γεωργίου
- 9 Μάστορας Ἐπαμεινώνδας Σπυρίδωνος
- 10 Μούτσος Σπυρίδων Ἰερέως Χριστοδούλου
- 11 Μπάκας Ἀναστάσιος Σταματίου
- 12 Παπαδάτος Θεόδωρος Νικολάου
- 13 Παχὴς Δημήτριος πτ. Χαλαράμπου
- 14 Πουλημένος Ἀριστοτέλης Ἰερέως Δημητρίου
- 15 Ρίχης Σταματίος Ἰωάννου
- 16 Σακελαρόπουλος Κωνσταντῖνος Μιχαήλ
- 17 Σαμψήλης Σπυρίδων Βασιλείου
- 18 Τεμπονέρας Γεώργιος Ἀθανασίου
- 19 Τριβόλης Στέφανος Σπυρίδωνος
- 20 Χαρακόπος Διονύσιος πτ. Γερασίου
- 21 Χυτήρης Κωνσταντῖνος Σπυρίδωνος.

Προκειμένου ν' ἀποφανθῶσιν ὀριστικῶς, οἱ Διαχειρισταί, ἂν οἱ ἀνωτέρω κέκτῃνται ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς διαθήκης ἀπαιτούμενα καὶ διὰ τῆς διαληθείσεως διακηρύξεως ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως μετέσχῃ τοῦ προσεχοῦς διαγωνίσματος, προσκαλοῦσι πάντα ἐνδιαφερόμενον καὶ οἰκονομῶντα ἄλλον παλίν, ἔχοντα βέβαιον λόγον, κατὰ τῆς εἰς τὸ διαγώνισμα ἀποδοχῆς οἰκονομῶντα τῶν ἀνωτέρω, νὰ ὑποβάλῃ, ἐγγράφως καὶ ἐνυπογράφως, θεδαιολογημένην περὶ τοῦτο ἔνστασιν, εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Διαχειριστῶν, μέχρι τῆς 15 προσεχοῦς Ἰουλίου.

Παραλθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, οἰκονομῶντα ἔσεται ἀπαράδεκτος.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 16 Ἰουνίου 1897.

Οἱ Διαχειρισταί

Γ. ΛΑΜΠΡΟΣ

Ν. ΑΓΑΘΟΣ

Δ. ΜΑΒΙΑΝΗΣ.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν Πύλιν Σηλαίαν

κείμενον Κατάστημα τοῦ ΣΠ. ΜΗΟΝΑΤΗ

ἀρ. 120

τῇ 15 Ἰουλίου πρὸς ἀρ. 150

πρωτίστης ποιότητος » 180

ΖΑΚΧΑΡΙ πρὸς ἀρ. 166

ΟΡΥΖΙΟΝ Α' ποιότητος Carolina ἀρ. 0.50

Τὴν ἐλευθέρην τακτικὴν, ἣν ἡ παμπόνηρος ἀκολουθεῖ Τουρκία πάντοτε, ὁσάκις προκίται περὶ τῶν ἀμεσώτατων αὐτῆς συμφερόντων, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Ἀλλὰ τὴν σήμερον, ὅτε ὀλίγοι περιστάσεις προσέφερον αὐτῇ ἀνέλπιστον τῆς τύχης εὐμένειαν, τὸ παλὶμβούλον τοῦτο σύστημα, τὸ ζυμωμένον μετ' ὅλην τὴν αὐθάδειαν καὶ τὴν ἀλαζονίαν, μετ' ὅλην τὴν ἀθλιότητα καὶ τὴν μικροπρέπειαν, ἐπρεπεῖν ἀκούοντως νὰ καταδείξῃ τὴν ἀνάγκην, ὅπως μὴ παραχωρηθῇ δι' ἀστόχου κυβερνητικῆς ἐνεργείας κατὰλληλον ἔδαφος τοιαύτης τουρκικῆς μικροπολιτικῆς, ἐνθα νὰ ἐκτυλιχθῶσι πᾶσαι αἱ σκληραὶ ἀστροφῆς καὶ φθονεῖς διπλωματίας, ἐπιζητούσης δι' ἀφανῶν συμμαχικῶν συμπαθειῶν οὐχὶ τὴν ἐξυπνέτητιν αὐτῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνούς δικαίου καὶ τοῦ ἠθικοῦ νόμου, ἀλλὰ τὴν ὑπερβολικὴν χαρτερῶν ἐρεθισμῶν, καὶ τὸν παροξυσμὸν τῆς συμφεροντολογικῆς ἀλλήλεγγύης, ἣν πρὸ παντὸς ἔθεντο κροῦνίδᾳ ἐν τῇ κοινῇ λειτουργίᾳ τοῦ εὐνόμου, ὡς διεκνήρουν, πολιτεύματος τῶν.

Καὶ δυστυχῶς πρὸ τῆς τριαυτῆς συστήματος τοιαυτῆς ἀπατηλῆς, πολιτικῆς καὶ ἐπικυρωμένης διὰ μυριάδων ἀθῶων θυμάτων, οἱ ἡμέτεροι κυβερνῶνται, ὥς εἶλον, ἂν, μή τι ἄλλο, τοῦλάχιστον νὰ ἔχουσιν ἑτοιμὸν τὸ ἀντισταθμισμῶν, ἀφοῦ πρόκειται περὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, περὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ τοῦτο τοῦ ἔθνους, παντελῶς ἀποστερηθέντος εἰσαδότητος φιλελληνικῆς προστασίας.

Τοῦτο δὲ καταδηλοῦται σαφέστερον ἥδη, ὅτε ἡ τουρκικὴ πονηρία δὲν φοβεῖται ἐνδεχόμενον ἀτύχημα τῶν πανστρατειῶν της, ὅποτε βατίζεται εἰς τὸν κατακτητικὸν θράμβον τῆς, ὅστις ἀπερώχως τὴν ἀνυφίτῃ ὑπὲρ τὰς ἐθνικὰς της συνθήκας καὶ τὴν Μωαμεθανικὴν ὑπερηφάνειαν τῆς περιβολῆς της πολιτείας.

Ἀναθέσαντες πλήρη τὴν πληρεξουσιότητα εἰς τὴν ὑπουργὸν Εὐρώπην, ἀπέτρεψαν ἐκουσίως τοῦ παρηγόρου δικαίωματος τοῦ νὰ χρησιμοποιοῦμεν τὰς ἡλικίας τῆς χώρας δυναμείας, καὶ τὴν πανσθενὴ κυριαρχίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δι' ἣς θὰ κατορθοῦμεν ἀσυγκρίτως πλείονα τῶν ὅσων ἡ σκληρὰ Εὐρώπη μᾶς ὑπεσχέθη.

Εὐρισκόμεθα πρὸ τοῦ ἀδυνάτου, ἐνθ' ὅν ἀπωλέσαμεν τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἠλικῶν μας κεφαλαίων. Τυφλοὶς ὁρμασὶν ἐρρίφθημεν εἰς τὸ ἔλεος τῶν Εὐρωπαίων, ὥστε ἐν ἀπογνώσει κατὰληθέντες ὑπὸ μελανῆς ἀπελπισίας, οὐδὲν φωτεινὸν σημεῖον ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀνακαλύπτοντες ὀρίζοντος.

Διὰ τοῦτο, ἐν μέσῳ τοιοῦτου μαρasmus κατωρθώσαμεν νὰ πείσωμεν ἑαυτοὺς, ὅτι ἡττηθήμεν κατὰ κράτος, καὶ συνεπῶς ἐκετεύομεν τὴν μακροθυμίαν τῶν κυριάρχων καὶ τὴν γενναίωσύνην τοῦ μεγάλου αὐθέντου, ὅπως λάβωσιν οἶκτον πλέον δι' ἡμᾶς!

Καὶ τοὺς πενιχροὺς τούτους καὶ ἀπαίσιους στοχασμοὺς ἐπιρρωνύει δυστυχῶς ἡ στασιμότης τῆς σημερινῆς ἐνεργείας, ἡ ἥ, οὐδ' ἐν γυναικίον διαθήμα, οὐδὲν βήμα ἀντικεινῶν ὅσον αἱ ἰθύνοντες σάτην ἀντάσει τῶν ἐθνικῶν προσδοκίων.

Προσφύγοντες μέλος τοῦ ἐνεστώτος ὑπομαρτυρομένων. Διότι ὄντως ἐκτός τῶν διαμαρτυρησῶν οὐδὲν ἄλλο χαρακτηρίζει τὴν

κυβερνητικὴν δράσιν συστήματος, οὗ ὁ ἀρχηγὸς διεκρίθη πάντοτε ἐν ἐλευθεριότητι χαρακτῆρος καὶ πολιτικῆς ἀρχαίς ἀμείνων ἀποφάσεων καὶ τόλμης. Ἡδὴ βμως ἐπιφύλαξις καὶ μετριοπάθεια ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς κατεπείγουσας ἀνάγκας διαβερμαίνουσι πᾶσαν κυβερνητικὴν πράξιν, σκοποῦσαν τὴν ἐξυπνέτητιν τῶν σημερινῶν ἀπαιτήσεων. Διαμαρτυρησεῖς καὶ συσκέψεις τιθέμεναι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν πρεσβειῶν, ἢ διαβιβαζόμεναι τυπικῶς εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν, ὅπως πεταχθῶσιν εἰς τὰς πολιτικὰς τῶν σύρτας.

Ἐὰν ἔχη τὴν δύναμιν ἡ κυβερνήτις αὕτη νὰ ἐνεργήτῃ, ἐὰν ἔχη συναίσθησιν τοῦτο καὶ πεπαισθησιν ἐπὶ τῇ ἀποτελεσματικότητι τῶν ἀρχῶν της, διατὶ δὲν προβαίνει εἰς ἀμείνων χρησιμοποίησιν τούτων, προσκαλοῦσα διὰ κοινὴν συνδρομὴν σὺμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν; Ἐὰν ἀναγνωρίζῃ τὴν μεγαλήν ταύτην ἰσχύν, ἥτις βαρύνει τὰ μάλιστα ἐν τῇ πλάστιγγι τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας, διατὶ δὲν προβαλεῖ ἀπαιτήσεις ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀνατολικοῦ τούτου κέντρου, ἀλλ' ἀνέχετα νὰ ἐμπαίζεται κατὰ τρόπον τοσοῦτον πτωχαλαζία; Διατὶ νὰ καταπνίγῃ τὴν φωνὴν τῆς, φωνὴν ἐντίμου ἔθνους, φωνὴν δικαιοσύνης, ἀπέναντι τῆς ὀργισμένης διπλωματίας, συσχεπτμένης περὶ αὐτῆς κατὰ τρόπον ἐπινειδιστὸν καὶ ἀνελεγκρινῇ, ἀπατηλὴν καὶ ἀνευ ἱπποτικῶν πλεονεκτημάτων;

Μήπως τὸ συναίσθημα τῆς ἡττῆς — ἀφοῦ ἅπας παρεδέρχημεν ταύτην — ἀφῆρεσε καὶ τὸ δικαίωμα οὐχὶ τῆς ἀπλῆς καὶ ἀσκόπου καὶ ἀλυσιτελοῦς διαμαρτυρίας; ἀλλὰ τῆς ἐντόνου παραστάσεως, δικαίωμα, ὅπερ κέκτηται ἡ Ἑλλὰς, ὡς κράτος ἀνεξάρτητον καὶ ἐλευθερόν; Ἐπὶ τοσοῦτον ἄρα ὑπεδουλώθημεν, ὥστε νὰ τρέμωμεν πρὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ φάσματος, ὅπερ ἡ ὑπὸ τούτοις φαντασία μεγαλοποιεῖ, ὥστε ἱλιγγος νὰ καταλαμβάνῃ ἡμᾶς καὶ δι' ἡμῶν ὀκτῶ ἐκατομμύρια Ἑλλήνων, συρμένων ὑπὸ τῆς πανθενούς πολιτικῆς πανουργίας;

Δὲν ἐπέσθημεν ἄρα γε, ὅτι καὶ τὸ νὰ προσχωρήτῃς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Δυνάμεων τίποτε δὲν κατορθώνει;

Τὶ σημαίνει τοιαύτη ἐξέλιξις διαπραγματεύσεων, συσκέψεως καὶ ἀναβολαί, σχέδια καὶ ὑπολογισμοί, ἐκθέσεις καὶ συζητήσεις, προσκόμματα καὶ ἀντικρούσεις, ἀνασκευαὶ καὶ παλινφθοίαι! Ἀπὸ τὴν ἰδιοτροπίαν καὶ τὸ γροῦστο ἐξ ἀνδρῶν νὰ κρέμαται ἡ ζωὴ χιλιάδων θυμάτων ἐκστρεφέντων γυμνῶν καὶ πειναλέων ὑπὲρ τοῦ ἀγίου σκοποῦ, ὑπὲρ οὗ ἀγωνίζονται, ἀνὰ τὰς πεδιάδας ἐκείνας τὰς κρυεράς;

Τὶ σημαίνει νὰ βασιλεύεται ὁλόκληρον ἔθνος, καὶ ἡττημένον μάλιστα, ἐν οἰκονομικῇ δυσπραγίᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ, ἐνέκα ἐξ ἀνθρώπων, οὗς ἡ τύχη καθώρισεν ὡς διαιτητὰς ἐν ταῖς συμφοραῖς του;

Διὰ τοῦτο, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς κοινῆς ἐδέας ἥτις παρηγορεῖ τὴν πατρίδα ἐν ταῖς στιγμαῖς αὐτῆς, τῶν ἐθνικῶν ὀντοφάντων, φρονέοντες, ὅτι ὁπποῦντος τῆς κυβερνήσεως αἰτιολογία καὶ ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ἀπαιτούμενης ἐνεργείας, νὰ μὴ ποιεῖται ἡ τὴν Εὐχόμεθα τὰ πράγματα νὰ μᾶς διαφύσωσιν, ἀλλὰ φοβούμεθα μήπως ἡ κυβερνητικὴ

μέχρι τῶν γονάτων σχεδόν· φορεῖ τσαρούχια.
ἐπὶ τοῦ ἀμπελῶνους δέ, δύο μετάλλια, εἰσὶν
ἀντηρημένα· αἱ χεῖρες του γαντοφορεμεναι,
καὶ ἐν νομόλῳ εἰς τὴν ἀριστερὴν ὀφθαλμόν...
Εἶναι φιλέλληνα.

Ἀπέθανεν ἐκεῖνη. Ἐθελὲν νὰ ζήτῃ ἐπὶ μακρὸν
οὗτος, εἰς ὃν τείνει τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τῷ ἐ-
δώρητε τὰ ὑπολειπόμενα τοῦ βίου της ἐτη.
ὅπως προστεθῶσιν εἰς τὴν ζωὴν του, διὰ το
καλὴν τῆς πατρίδος. Οὕτω δὲ σήμερον δὲν
καταλείπει μίαν γυναῖκα, ἀλλὰ μίαν ἐθνικὴν
εὐεργέτιδα.

¹⁰⁶²
 * Ο Σμολένιγκος ὑπέστη τόσας μεταβολὰς, ὥστε κινδυνεύει νὰ διαμφοβητῇ κυρίως ἡ πραγματικὴ μερῇ του. Εἰς δεκάδας ἀριθμοῦνται αἱ εἰκόνες ἃς ἡ λιθογραφικὴ καλωσύνη εὐχρηστέσθαι νὰ διανείμῃ εἰς τὸ πανελλήνιον. Ἄλλου ροδοκόκκινος, ἄλλου κατακίτρινος, ἄλλου μελαψός, πανταχοῦ δὲ ἀγνώριστος.

Ὁφείλω ὁμῶς καὶ μίαν ἐξαίρεσιν· μόνον ἡ «ἀφροδρεμα Σμολένσκη» σου δίδει ἰδέαν τινὲς περὶ αὐτοῦ ἀφοῦ δροσίζει καὶ τὴν φαντασίαν διὰ τὰ τὸν ἀνακαλύψῃ αὐτῇ· διότι ἐμολογούμενως ὅλος ὁ κόσμος θέλει νὰ τὸν ἴδῃ· ἀλλὰ ποῦ εἰς τὰ «Κουρεῖν ὁ Σμολένσκης», «Πτοπωλεῖν ὁ Σμολένσκης», «Κρεστωλεῖν ὁ Σμολένσκης», «Οἶνοπνευματωσκτεῖν ὁ Σμολένσκης», «Ζαχαροπωλεῖν ὁ Σμολένσκης» ἢ εἰς τὸ αἰμυλόν . . . «Σμολένσχωπλεῖν!»

Είναι γνωστόν ότι ἐσχάτως ἡ νομικὴ ἐπι-
λεξάνει τὸς ἀπὸ τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς Ἑλ-
λάδος κατελθόντας ἀστυφυλάκας, χωρεφύλα-
κας καὶ ἐθελοντάς.

Καὶ μὲ ὅλα τὰ σπουγγαρίσματα καὶ τὰ φρι-
κὰ (τὰ μὴ φρικὰ) ὄξέα, εἰ ψύλλοι κατέρθω-
σαν καὶ . . . ἐπὶ ἤσαν τὰς θέσεις των. Ὁ-
μολογούμεν ὅτι διὰ τὴν ἀσέβειαν ταύτην
χρεάζεται εἰς ἀφορισμὸς, ἀφοῦ χάριν αὐτῶν
παρ' ὀλίγον νὰ μὴ γείνη τὸ μνημόσυνον. Ἀ-
φορισμὸς ὅστις θ' ἀπαλλάξῃ τὴν σ. πρυτανείαν
ἀπὸ τῆς ἐκείνης τῆς δυσκατερθώτου ἀπολυ-
μάνσεως.

Υ. Γ. Υπολογίζω ότι: εις έκαστην σπιθαμήν του δαπέδου της αίθουσας θά ἔχωσι κατασκευάσῃ 100,000,000 τοῦλάχιστον (sic)

Μία εκπληξίς. Διαδίδεται μετ' επιτά-
σεως, ὅτι στρατιώτης τις τρέφει εἰς τὸ στρα-
τεῖον μετὰ ἰδιαζούσης στοργῆς μίαν τερα-
στίαν . . . φθίραν, ἣν σκοπεῖ νὰ κολύβη
ἐνταῦθα προσέως, ὡς δέγμα τῆς μόνης ἐκεῖ
συντηρούσας. Πιθανόν νὰ ἐκτεθῇ καὶ εἰς δημο-
σίαν θύαν αὐτή.

Α'ον Υ. Γ. Ἐπίσης ἐτέρα διαδόσις ἀναφέρει, ὅτι λόγιός τις ἐκεῖ ἔπαινος θὰ συγγραφῇ μέγαν τῶνον, ὑπὸ τὴν τίτλον «Ἀπομνημονεύματα πολεμικοῦ φθινοτροφεύου — Μαρτυρικὰ ἔπη», εἰκονογραφημένων.

Β.ὸν Υ. Γ. Ἐν ἀνέκδοτον τοῦ τόμου τοῦ-
του. Παχύσαρκος κορέος θεάται δρεμαίως ἀ-
νερχομενος τὸν λαίμην ἐνδὸς δεκανέως· παρα-
κείμενος τότε στρατιωτῆς σπεύδει ἀμείσως νά
τὸν συλλήψῃ, δτε ἀγρίως ὁ λοχίας ἐπιπίπτων
τὸν ἀναχαίττει.

— Μὴ εὐρὲ χαντακωμέν'. Στάσου σοῦ
λέου.

— Γιατί κύρ' λουχία ;
— Γιατί οὐρὲ, κυνηγᾷ τὲς ψῆρες. Ἦγώ
'στου κουρμί μ' ἔχου οὐλόκληρου στραπέμμα
εἰς ἀένναον καταδιούζιν.

Μία ἐπανάστασις. Μάλιστα· ὁμιλῶ σο-
βαρότατα, κυρία μου. Καὶ ἐπανάστασις κατὰ
τοῦ ἑαυτοῦ μας, ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ μας. Δὲν
καταλαμβάνετε; Ἰδού, ἐξηγηθῆναι. Νὰ κα-
ταλάβετε τὴν ἑξοχὴν; Τί λέγετε, συμφωνεῖτε;
Οἱ ποιηταὶ ὑποσχέθησαν ὅτι δὲν θὰ χάσωμεν
τίποτα. Ἡμεῖς οὐκ ἐπὶ ἐξηνέκην ἔτη
ἀπὸ τὴν δὲν θὰ ἀποτελέσῃ ἀνορθογραφίαν πλαστι-

Τίνες θα λάβωσι τὴν πρωτοβουλίαν :

Και με ἀντίθεσιν. Τὸ εἶναι πενθεὶ καὶ ἡ

Ἀντί προλόγον. — Ὁ πόλεμος καὶ ἥτα
τῶν γυναικῶν. — Οἱ φιλέλληνες καμικοί.
Ὁ ἥρωας μας. — Ψύλλοι ἀσθεῖς. — Ἐρ
θρον τρεφόμενον διὰ τὰς Ἀθήνας. — Κοι
νωτικὴ ἐπαράστασις. — Ἀντίθεσις.

Ἄντι προλόγου. Ἐμφανίζομαι τὸ θέρος
πρὸ ὑμῶν, ἀγαπηταί μου. Εἶναι περιττὸν δὲ
νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἐνδιαφέρομαι ὑπὲρ τῆς προό-
δου τοῦ φύλου μας. Μ' ἐνοήσατε. Λεῖπὸν ὑ-
ψῶν τὴν σημαίαν, δηλαδὴ τὴν «Βοημερί-
δα τῶν Εἰδησέων» καὶ ἐμπρός. Τὸ θέρος! Καὶ
ὅμως διὰ νὰ μὴ τὸ αἰσθανθῆτε ἀρκεῖ νὰ μὲ
ἀναγινώσκατε. Δηλαδὴ ὅχι ἐμὲ—pardon—
ἀλλὰ τὰς γραμμάς μου. Πάγος ἀ' οὐ βαθ-
μου. Βλέπετε ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἀνακαλύπτε-
ται ἐν προτερημά μου: ἡ εὐλοκίαια.

Ὁφείλω νὰ σημεῖωμαι διὰ τὰ λαβέντα τότε
πρὸς Θεοῦ, ὅτι εἶμαι ὥρατα καὶ ἀσχηρὸς
κατὰ τὰς περιστάσεις· ὅλα μοὶ ἀρέσκουν καὶ
τίποτε δὲν μοὶ ἀρέσκει· ἀγαπῶ καὶ δὲν ἀγα-
πῶ. Αἰσθάνομαι καὶ δὲν αἰσθάνομαι. Ἀλλὰ
πρὸς Θεοῦ· μὴ μὲ ἐκλάβητε διὰ μαντεῖον καὶ
καὶ ὄχι. Ποτέ. Σὺς λέγω ὅτι εἶμαι καὶ δὲν

Οἱ φιλέλληνες . . . κομικοί! Σύγγνωθι
ἐὰν σκιά τοῦ Φράττη. Καὶ ὅμως εἶναι ἀλη-
θές ὅτι ἐπολέμησαν ἡρωικώτατα. Ἀκούσατε,
μᾶλλον παρατηρήσατε. Εἶναι ἡ ὥρα 7 μ.
μ. Ἡ πλατεία τοῦ Συντάγματος μὲ τὴν συ-
νήθη πελατεῖαν τῆς Αἰφνης σοβαρὸς, μὲ βήμα
καλὸν διέρχεται εἰς κύριος, ὅστις φορεῖ ἐσώδρα-
νον (εἰμῆθα ὁπαδοὶ τῆς δημώδους, πρὸς πλειο-
τέραν ἔμφασιν ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ κ. Μπατρίτσκις)
παροῦχι· εἰς τὴν ἓνα ποδα καὶ σκαπὶν εἰ-
σὸν ἄλλον πορφυροῦν, γὰρ βαλιδόν, σακκά-
κιον φεσι εὐζωνικὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν
ἀνταστρατιτικὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου περαστικίαν
ἐκ ἀνθοδέσμη ἐπὶ τοῦ στήθους. Εἶναι γὰρ
Ἕλλην.

Ἄλλος, ἔξωθεν τῆς περισκελίδος ἔχει ἀνα-
ύρη περικνημίδας χρώματος καφέ ανοικτό,

